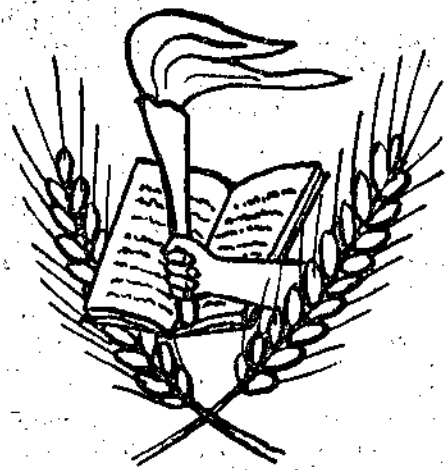

ДОБРУДЖАНСКО ... ЗНАМЕ

МЛАДЕЖКИ ЛИСТЪ

Урежда Редакционенъ комитетъ
Цена 2 лева

Абонаментъ за година 40 лв., за 6 месеца 25 лв., за странство 60 лв. годишно.

Излиза два пѣти въ месеца.
Редакторъ: Ив. Георгиевъ

Да бждемъ на ясно

Напоследъкъ мнозина, на които не имъ изнасятъ смелитѣ и открити позиции на вестника ни съзнателно бръщолеватъ за „скрити“ цели, за „червени“ нишки и пр. нелепости. И въ събрания и въ писания тѣ подхвърлятъ тези шикании съ цель да убедятъ, не добруджанската емиграция, а други фактори, отъ които очакватъ спасение, че задъ нашия вестникъ се крие страшна и опасна конспирация, за да взематъ „съответнитѣ“ мѣрки.

Не за да ги разубеждаваме и отклоняваме отъ пѣтя по който сж тръгнали пишемъ тия редове. Тѣ доказаха, че за тѣхъ другъ пѣтъ нѣма. Трагедията, която се разыгра край Кеманларъ показва ясно „идейнитѣ“ имъ сръдства съ които си служатъ, за да доубиятъ вѣрата въ добруджанската емиграция за по-светли дни. За тази емиграция обаче, която подъ ударитѣ на една бѣсна олигархическа тирания е принудена да напусне башинъ кѣтъ и да скита немила недрага, за нея ние пишемъ тези пояснения. Защото тя дълбото чувствува нуждата отъ организация и правилно насочена борба, чрезъ която само може да подобри своето положение тукъ и да подготви условията за утрешната свобода на родината.

Въ всѣки брой и въ всѣки брой на вестника ни ясно и открито сж изнесени позициитѣ ни. И именно, защото тѣ ясно се разбиратъ отъ широкитѣ емигрантски маси и се възприематъ, затова тѣзи които търсятъ „идейностъ“ въ борбата си срещу насъ, си служатъ съ удари изъ засада.

Искате да знаете нашитѣ идейни пѣтища по които трѣбва да върви добруджанската емиграция за да добие реални резултати? Юдински въпросъ!

Вие много добре ги разбирате. Вие искате да ги повторимъ, та дано тамъ, където трѣбва съзреть нѣщо опасно, та... по този начинъ „идейно“ ни сразите.

Колко сте изобретателни вие въ подобни подлостии! И следъ това си измивате рѣцетѣ подобно на Пилата Понтийски. И когато задавате тѣзи въпроси предъ вашитѣ очи навѣрно се мярка вече новъ окървавенъ трупъ.

Ние обаче ви заявяваме високо: това е последното ви сръдство, последнитѣ ви „идейни“ орѣжия, които, запомнете добре, сж най-неэффективни.

А пѣтищата, по които добруджанската емиграция върви сж залѣгнали здраво въ душитѣ и

Въскресението на Спасителя

Двѣ хиляди години, преданието ни разправя за въскресението на Спасителя на човѣчеството.

Двѣ хиляди години, отъ като Христосъ понесе тежкиятъ кръстъ къмъ Голгота, и съ трѣненъ венецъ на главата издѣхна разпнатъ на кръстъ за спасението на човѣчеството.

Двѣ хиляди години, ала човѣчеството още не се е спасило, а Христосъ и Христосовци, носители на свещенната правда и любовъ между човѣцитѣ станаха милиони.

Християнството съ кръвта на своитѣ носители си проби пѣтъ презъ огъня и меча на книжницитѣ, търговцитѣ и фарисейтѣ; ала следъ като не можа да бжде побѣдено, съ огъня и меча, то бѣ изкористено и като господстваща религия, стана инструментъ на потисницитѣ — царетѣ юдейски.

Двѣ хиляди години отъ като Христосъ произнесе словото: „Любете другъ, друга“, ала човѣцитѣ станаха по завѣрове и вмѣсто любовъ единъ къмъ другъ, въздигнаха въ культъ насиленето на човѣкъ надъ човѣкъ.

И днесъ, когато отъ царските амвоии ше се възнесе възгласа, Спасителя Въскрѣсна, милиони потиснати човѣци, ше въздѣхнатъ подъ тежкия яремъ на робството, ше отправятъ погледъ къмъ новия Богъ на правдата, на свободата, братството и любовта между хората.

И не ше бжде далечъ денътъ, когато изъ пепелищата на днешния свѣтъ коваренъ, пѣленъ съ тирания и робство, съ страдания и вопли, ше възкрѣсне този Богъ на свободата, братството и любовта между хората.

Тогазъ и само тогазъ човѣцитѣ цѣлувай и се ше произнасятъ, Спасителя Въскресе. А днесъ далечъ отъ родни огнища, потънали въ грижи и неволи ние ше посръщнемъ съ печалъ Въскресение Христово, защото надъ насъ ехидно се показватъ лицата на книжницитѣ и фарисейтѣ, заграбили юздитѣ на живота.

Посръщайки Въскресението на Спасителя нека дадемъ дума че ше работимъ съ удвоени сили за приближаването на истинското въскресение на Бога на свободата, когато хората истински ше кажатъ: Любете другъ, друга, Спасителя Въскресе.

И. Георгиевъ.

сърцата на всѣки преданъ ратникъ. И всѣки вашъ ударъ насоченъ съ цель да ги отклони отъ тѣзи пѣтища ги кара по-дълбоко и по-сигурно да ги съхраняватъ въ своитѣ изстрадали сърца.

А когато дойде време, когато на вашитѣ подли доноси и действия не ше се обръща никакво внимание, тѣ ше се разрастнатъ въбуенъ огънь, отъ светлината на когото вашитѣ мизерни души ше е свиятъ очитѣ ви ше ослепялъ, сквернитѣ ви уста ше онемелятъ и горди и непоколеблими, съ гордопрезрение, ше минатъ край васъ одритѣ легиони на добруджанското освободително движение отивайки къмъ своя възходъ.

А тогазъ вършете своето пѣкленъ юдинско дѣло.

Единъ недобруджанецъ, който отдаде живота си за дѣлото на Добруджа

Иванъ Кръстевъ 27 год. родомъ отъ с. Заветь, кеманларско бившъ учителъ

Когато тихиятъ пролетенъ зефиръ ободряваше, пролетното слънце згриваше майката земя, за да стопли главитѣ на пролетнитѣ цвѣта, злиятъ демонъ на смъртта покоси живота на единъ младъ и преданъ момъкъ, сжла жертва на престѣпниятъ походъ срещу добруджанското освободително движение.

Сжпци Другарю,

Отрасналъ всредъ прокудената добруджанска младежъ, свидетелъ на нейнитѣ страдания тукъ, ти не можа да гледашъ спокойно, какъ тя мъченически понася кръста на живота, навляза въ нейнитѣ редове и редомъ съ всички съ безпримеренъ стойцизмъ остояваше нейнитѣ позиции.

Когато подли доноси те подхвърлиха на нечовѣшки мъжки ти предпочете смъртъта предъ подлостята.

Прокудената добруджанска младежъ никога не ше те забрави, а ше ти издига въ сърцата си величественъ паметникъ, и утре, когато знамето на свободата волно се развѣе въ Свободна Добруджа ше си спомни, че въ трѣнливиятъ пѣтъ къмъ тази свобода паднаха сжпци борци, между които имената на Венку и Дочъ ше се издигатъ и като мощенъ фаръ ше осветяватъ пѣтя на възхода.

Забранени български вестници въ Добруджа

Излизащия въ Добричъ български вестникъ „Куриеръ“ въ броя си отъ 30 мартъ т. г. публикува едно нареждане на Добричката обществена безопасност, споредъ което, въ Добруджа сж забранени да се внасятъ слѣднитѣ български вестници: Македония, Миръ, Утро, Независимостъ, Добруджа, Свободна Добруджа, Варненски новини, Варненска поща, Де

мократически сговоръ, Свободна речъ, Политика, Илюстрирана седмица, Зора, Заря, Свобода или Смъртъ, Отечество, Военна отбрана, Пряпорецъ, Слово, Знаме, Радикалъ, Черноморска камбана (Варна), Дневникъ, Вечерна поща, Новини, Русенска поща, Последни Русенски новини, Поща (Варна).

Отъ горното нареждане се вижда, каква демократична сѣверна сжсѣдка имаме, която безспорно стои въ първитѣ редове на „културнитѣ“ държави... не плей читателю.

Двама македонци ще бъдат екзекутирани в Гърция

Неотдавна в Гърция македонците Нановъ и Кулелията, бяха осъдени на смърт, като ги обвиниха, че поддържат връзки с В. М. Р. О.

Поради формални причини екзекуцията беше отложена.

Възползувани от това, осъдените подадоха жалби до Върховният касационен съд за отмяне на присъдата, и до председателя на републиката за помилване. По този случай, обаче, ето какво съобщават гръцките вестници:

Етници (Атина, 31. III. антивизиелски) съобщава: Във вчерашното си заседание ареопагът разгледа заявлението за обжалване на решението на главния съд в Солун по осъждането на смърт на комитаджийците Нановъ и Кулелия.

Върховният съд отхвърли касационната жалба на двамата комитаджии като неоснователна и е направил по този начин присъдата безапелационна. Едновременно с това и съветът за помилванията при Министерството на правосъдието отхвърли въ вчерашното си заседание една молба на тукашната българска легация за помилване, подадена на председателя на републиката и изпратена от канцеларията на същия в Министерството на правосъдието. Тази молба на българската легация била подадена на адмирал Кундуротис преди време обаче Министерството на правосъдието за да се произнесе по нея — както се види по-рано, какво ще бъде решението на ареопага по касационната жалба. След решението на Върховния съд и това на съвета за помилванията, двамата комитаджии ще бъдат екзекутирани със застрелване. За прилагане на присъдата в действие, Министерството на правосъдието ще ускори работите по уреждане въпроса за привеждане въ изпълнение смъртните присъди.

Патрис (Атина, 31. III. венизелисти) добавя към горното: Съветът за помилванията събщи своето решение на Министра на правосъдието, който заповяда на надлежния началник отделение в Министерството да препрати още днес взетото решение на прокурора при апелацията въ Солун. От друга страна Министърът уведоми председателя на републиката, че съветът за помилванията отхвърлил молбата за помилване.

Тахидромос (Солун, 2. IV.) по същия въпрос печата следната телеграма от Атина: Решението за прилагане смъртната присъда надъ Нановъ и Кулелия ще се приложи чрез застрелване, както нарежда чл. 52 от наказателния закон. Няма причини да се състави специален законопроект като се има пред вид, че поменатия по-горе член постановява, че смъртната присъда се прилага въ

№ 66 на Солунския съд поменават изрично нито един от поменатите по-горе начини, като постановява наказанието да се приложи както нарежда законът.

Непипайт мирните договори!

Не веднъж сме имали случай да изтъкнем, че победителите и особено балканските палачи треперят пред мисълта за възможността на една ревизия на следвоенните „мирни“ договори.

По повод борбата въ унгарците за ревизия на тия договори, ромънският печат е обзет от ужасъ. Така в „Универсул“ от 1. IV. т. г. пише:

Какво би означило ревизирането на един от тези договори. Това би значело, че всички други договори сж по принцип погрешни и могат когато и да е да бъдат ревизирани. Ако Унгария претендира днес за ревизирането на Трианонския договор под предлог, че е била оскърбена и иска бившите територии които някога владееше несправедливо, тогава Австрия може да иска и тя, изхождайки от същото гледище, провинциите които отстъпени на Италия, тъй както Германия би претендирала връщането на

Елзас-Лоренъ, на колонните, на източните провинции или България би искала Сръбска Македония и т. н. Кой не знае, че всички победни държави се оплакват от положението което им се създаде и че се готвят при една война за реванш да си възвърнат положението от преди 1914 г. Означавали това, че държавите победителки трябва да забравят какво им заповядват собствените интереси и да правят днес лице на победени, като се вслушват въ гласовете на сирените от Будапеща и Берлин, които искат ревизирането на договори. Безспорно не политиката на Унгария е проста, но опасна. Тя се свежда към формулата: Не ще има мир въ Централна Европа до тогава — до като маджарският народ е недоволен. И кога ще бъде доволен този народ? Когато се реконструира отново Унгария въ нейните някогашни граници. Обаче, оная Унгария е умрела за винаги. Унгария бв сведена към собствените си етнически граници. Тези граници бяха наложени по право чрез прилагане принципа на народността.

Разбира се „Универсул“ е прав като казва, че може и Австрия да поиска това, Германия онова и т. н. Но той забравя да спомне, че и Добруджа не, може, а настойчиво иска разкъсване на веригите изковани въ околностите на Париж. Колкото победителите и да се ужасяват от мисълта за възможна ревизия, тяхната неминуема съдба е унищожение или не е далеч, защото милиони неоправдани народи работят за него, а „гласът на народа е глас Божий“.

Турския печат за Балканската конфедерация

Въ Стамбул (20. III) Пиеръ Ле Гофъ по повод слуховете за започване между балканските страни преговори за общо споразумение пише на уводно място: Мисълта не е нова. Тя е от времето, когато се създадох малките балкански държави или най-малко от онова време, когато Чариковъ, пълномощен министър на Русия въ София, замисли проекта да противопостави една балканска федерация на Дрангъ Нахъ Остена, който се очертаваше. Когато стана посланник въ Цариградъ този отличен дипломат работи със усърдие и ловкост за реализирането на този проект, като се постара да спечели за осъществяването му и съдействието на Турция, която той считаше като основана новата групировка. Тогава нашното турско правителство, произхождащо от революцията на 1908 г. погледна благосклонно на този план и той изглеждаше осъществим, ала развлягате се въ последствие събитията и война попречи на работата. Днес наново се повдига въпроса за осигуряване „Балкана за балканците“ и изглежда, че тази формула се посреща благосклонно от заинтересованите страни. Доколкото може да се схване от мненията изложени напоследък въ българския печат, въ България се отбелязва напоследък едно течение въ полза на едно разбирателство съ сърби и гръци. А въ Българя, тази инициатива се посреща съ искрено задоволство. Миналата година на Богооявление, въ Париж пълномощните министри на Югославия и България се изказаха за сключването на Локарно на Балканите и заявиха, че е належащо всички народи на Балканите да се обединят за да представят общ фронтъ срещу чужди намеси.

Понататък, в-ка коментирайки политиката на Турция и евентуалните изгоди от една Балканска федерация заключава, че и въ Турция тази идея се посреща съ задоволство.

Изглежда, обаче, че редакторите му не сж прочели „знаменитото“ мнение на Д. Симеоновъ по този въпрос, иначе сигурно и тѣ щѣха да се „чудят“ кога ще конфедерират, а за българското обществено мнение сигурно друго щѣха да мислят.

Скръбна вестъ

Съ разбити от скръбъ сърдца и непоносима печалъ съобщаваме на всички роднини, приятели и познати, че многообичния ни синъ, братъ и другаръ

Иванъ Кр. Куневъ

На 27 год. възраст.

Днесъ на 2 април 1928 год. почина.

Въ предпролѣтенъ день, когато природата очакваше да се обичне вечната младостъ на живота, когато широкитъ поля очакваха да блъсне първия лъчъ на топло слънце, за да изблъкнатъ изъ недрата едва дочакалите билки и цвѣта, да развиятъ главници — сърцата ни се потопиха въ скръбъ, обвиха душата въ трауръ за незабравимъ и милъ нашъ синъ и другаръ.

Почивай! — твоятъ неспокоенъ духъ намери тиха и вѣчна почивка въ неизбежната за човѣка смъртъ!

Въ дълбока печалъ ни остави и споменъ за тебъ ще помрачава и съвлитъ дни на нашия останалъ животъ...

Погребението се извърши на 4 април 3 ч. сл. обѣдъ.

с. Заветъ, 5 април 1928 год.

ОПЕЧАЛЕНИ: Баша: Кръстю, майка Мария, братъ: Спасъ и Стоянъ, сестра: Рада, зеть: Василь. Другари и близко-познати.

Посмали манго!

Стариятъ грешникъ и тиранинъ генералъ Авереску наново се е запретналъ да „спасява“ Романия.

Последната разгорещена борба между национал-царанистите и правителството съживи и неговата умрѣла партия на народа. Така последната устрои на 1. IV. едно събрание въ Фокшана, на което генерала громко заявява:

Както въ цѣла Европа, казалъ той, народите се подигнаха противъ германската тирания, тъй у насъ народътъ се подигна противъ тиранията на либералите. Тогава се обърнахъ къмъ мене очитъ на народа. На едно съ мене се биха войници и офицери отъ всички класи, защото ако селяните съставляваха, както е естествено, голѣмото мнозинство, имаше бойци.

Ние преживѣхме наедно трагедията на най-големата война. Тогава си дадохъ смѣтка, че движението (противъ либералната партия) чийто проявления се повтаряха, бѣ сериозно и че добре опѣтвано то може да изведе страната къмъ благополучие. Затова преди време азъ напуснахъ военната кариера и поехъ знамето, което ми дадохте въ ржцетъ за освобождението на страната отъ тиранията на либералите.

Тежко на тоя народъ, който ще го спасяватъ „спасители“ отъ рода на Авереску.

Отлагане на събранието въ Алба-Юлия

Димнияца (7. IV.) съобщава: Изпълнителния комитетъ на национал-царанистката партия, въ вчерашното заседание, на което присъствуваха и членовете на централния комитетъ, реши свикването на събранието въ Алба-Юлия за 6 май. Решението ще се събщи чрезъ официално комуники.

Решението се още щото на 6 май да се свикатъ още 8 голѣми събрания, въ разни голѣми центрове въ старото кралство и въ провинцията.

Редационна поща

Виена. Младеновъ. Сумта за продадените брошури и съраните помощи за фонда получихме. Името съ което ни насърчавате и обяснявате разпредѣлението на сумата, за сега не ще може да се публикува.

Шуменъ. Ченко. Иратеното стихотворение получено. Де се помести въ идния брой кога ще уредимъ специална литературна страница. Насърчете младия зрецъ. Поздравя на Бойкинъ.

ХРОНИКА

РЕДАКЦИЈАТА ни честити на всички читатели Възкресение Христово. Нека добруджанците за моментъ не забравятъ, че днесъ, когато за 1928-ми пътъ празнуваме възкресението на спасителя, на земята се създадох нови голготи на които сж разляти цѣли народи, а една отъ най-страшните такива е и нашата родина.

Въ редакцията ни сж постъпили стихотворения на млади добруджански сили. Някои ще печатаме по-нататък, а някои поради неиздържаност не ще могатъ да се помѣстятъ.

Непечатането на испратените работи не трѣбва да отчайва никого, а да се заработи въ областта на изисванията, да се изучи родния езикъ въ неговата неискълчена форма, да се четатъ творенията на видни майстори на стиха, така ще можемъ да направимъ крачка напредъ.

Фондъ „Добруджанско знаме“

По разни случай отъ излизането на брой 12 до днесъ сж постъпили следните суми:

София отъ разни лица	400 лева
С. Заветъ отъ група младежи добруджанци	100
Виена. Отъ живущата въ Виена добруджанска емиграция	1,700
Всичко	2,200
Отъ брой 12	9,053
А всичко	11,253 лева

Книжнина

Получи се въ редкцията:

сп. „Нашето дете“, списание за наука и практика по отглеждане, отхранване и възпитание на децата. Редакторъ Проф. Д-ръ Ст. Ватевъ. Органъ на Съюза за закрила на децата. Кн. I: съдържа: Нашето дете (програмна статия); Значение на детството отъ Проф. Д-ръ Д. Кацаровъ; Храната на детето отъ Проф. Д-ръ Яс. Златаровъ; Детската смъртност въ България отъ Венчо Михайловъ. Извънауката и живота. Книжнина. Год. абонаментъ 50 лева. Адресъ: София, ул. Витошка 59.

Адресъ: ул. Алабинска № 35, Търговски Кооперативенъ Домъ

София — Печат. „Съгласно“ — Левски 11